

Ekspedisjonen til amazonas jungelen!

Jeg og noen forskere var på en ekspedisjon i Amazonas jungelen. Vi hadde forbrett oss i flere måneder nå, og endelig var vi der. Vi skulle være der i tre måneder, men det ble ikke som vi hadde tenkt.

Det var den femte uken i jungelen. Jeg og forskeren Emma Linghaug skulle gå og se etter nye arter og planter til forskningen. Da vi hadde gått et stykke kom vi til en elv. Emma oppdaget en rar rød plante. Hun ropte på meg. Jeg var et lite stykke unna. Jeg løp bort til henne vi tok bilder og noterte ned veien til planten. Vi gikk tilbake til de andre i leiren for å fortelle om den nye planten. Mike, en av de andre forskerne, sto og ventet på oss. Vi gikk bort til ham og viste ham bilder av planten og forklarte ham veien til den. Han sa at vi kunne gå og se på den i morgen, fordi det begynte og bli mørkt. Jeg la meg tidlig den dagen. Jeg gledet meg til å vise ham planten.

Neste dag sto jeg opp kl. 06.00. Det var ingen andre i leiren som hadde våknet. Jeg begynte å lage kaffe og frokost. En time etterpå sto Mike og Emma opp også. Vi hadde planlagt å gå og se på planten kl. 08.00. Mike foreslo at vi kunne ta med planten tilbake til leiren, så vi tok med hansker og spader og begynte og gå. Det var ikke så vanskelig og finne veien dit. Vi bukte kanskje ti minutter på å gå. Da vi var fremme begynte Emma og Mike og studere planten. Jeg så meg litt rundt. Da oppdaget jeg noe rart som lå på bakken. Jeg gikk bort til den, men så plutselig så jeg at det var en slange. Jeg hadde lyst til å skrike, men fikk det ikke til. Slangen så på meg og hveste. Før jeg rakk å reagere hogg den tak i beinet bitt. Jeg skrek. Mike og Emma kom løpende bort til meg. Mike så forundret på meg, men så fikk han øye på slangen. Emma og Mike hjalp meg opp. «Bet den deg?» Spurte Emma. Jeg nikket.» Vi må få henne til bake til leiren» sa Mike. Da vi kom tilbake gikk Mike bort til de andre forskerne og fortalte hva som hadde skjedd. De gikk straks bort til satellitt telefonen. Emma hjalp meg inn i teltet. Etter en stund kom Mike bort til meg. «det var en giftig slange» sa han. «Du vil begynne å føle deg svimmel om en stund». «Vi har bestilt helikopter». «De kommer om fem timer.» Jeg begynte å bli svimmel. Mike og Emma byttet på å passe på meg. Da helikopteret kom var jeg kjempe svimmel og kvalm. Det var så vidt jeg klarte og holde øynene oppe. Da jeg ble løftet inn i helikopteret besvimte jeg.

Dagen etter våknet jeg på syke huset. En sykepleier kom bort til meg og gå meg vann og mat. En Lege kom bort til meg og sa at jeg var heldig som var i live. More og faren min hadde fått beskjed om hva som hadde skjedd. De satt nå på flyet fra oslo for å ta meg med hjem. Emma

og Mike var der også. Når jeg tenker tilbake på det er jeg glad for at jeg lever. Jeg hadde sikkert død hvis det ikke hadde vært for sykehuset, Emma og Mike.